

กฎหมายล้มละลาย

การบรรยายครั้งที่ ๑๐

โดย อาจารย์ ดร.กนก จุลมนต์

ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นประจำกองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา

วันอังคารที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๔

ณ เนติบัณฑิตยสภา

คำพิพากษาฎีกาที่ ๓๔๐๕-๓๔๐๗/๒๕๕๔

ศาลล้มมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของ ล. ๑ เด็ดขาด โดยหาได้มี
บทกฎหมายใดบัญญัติว่าลูกจ้างของลูกหนี้หมดสิทธิที่จะทำงาน
ให้ลูกหนี้ต่อไปไม่ แม้ค่าจ้างค้างจ่าย สิ้นจ้างแทนการบอกกล่าว
ล่วงหน้า และค่าชดเชยที่กฎหมายแรงงานบังคับให้จำเลยที่ ๑
ต้องจ่ายให้ โจทก์ทั้งสามจะเป็นหนี้ที่เกิดขึ้นหลังจากศาลมีคำสั่ง
พิทักษ์ทรัพย์ของ ล. ๑ เด็ดขาด และไม่อาจขอรับชำระหนี้ได้
จำเลยที่ ๒ ในฐานะผู้จัดการทรัพย์สินของจำเลยที่ ๑ จึงมีหน้าที่
ต้องเอาเงินของจำเลยที่ ๑ จ่ายแทนจำเลยที่ ๑

ข้อสอบ สมัย ๖๖: ศาลล้มมีคำสั่งพทของบริษัทอุคมสินทรัพย์ จำกัด ลูกหนี้ได้ขาดเมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๔ แต่นายคำลูกจ้างยังคงทำงานที่บริษัทลูกหนี้ตลอดมาจนถึงวันที่ ๓๑ พ.ค. ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นวันที่จพท.ของลูกหนี้บอกเลิกการจ้าง ต่อมานายคำยื่นคำร้องต่อจพท. ขอให้ชำระค่าจ้างค้างจ่ายของเดือนม.ค. ถึง พ.ค. ๒๕๕๕ รวม ๕ เดือน เป็นเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท จพท.สอบสวนแล้วมีคำสั่งว่า ลูกหนี้ถูกพทคข. ตั้งแต่วันที่ ๓๐ ธ.ค. ๕๔ [1] ย่อมหมดอำนาจที่จะดำเนินกิจการของตนอีกต่อไป [2] นายคำหมดสิทธิที่จะทำงานให้ลูกหนี้ อีกทั้ง [3] ค่าจ้างค้างจ่ายดังกล่าวเป็นหนี้ที่เกิดขึ้นภายหลังวันที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้ จึงไม่อาจนำมาขอรับชำระหนี้ได้ ให้ยกคำร้องของนายคำ

ให้วินิจฉัยว่า คำสั่งของจพท.ดังกล่าวชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

ธงคำตอบ

[1] การที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของบริษัทลูกหนี้เด็ดขาดทำให้ลห.หมดอำนาจที่จะดำเนินกิจการของตนเองอีกต่อไป แต่เจพท.ของลห.ย่อมมีอำนาจที่จะจัดการหรือกระทำการที่จำเป็นเพื่อให้กิจการของลห.ที่ค้างอยู่เสร็จสิ้นไปตามม.๒๒ (๑) และ ๒๔ [2] โดยหาได้มีบทกฎหมายใดบัญญัติว่าลูกจ้างของลห.หมดสิทธิที่จะทำงานให้ลห.ซึ่งเป็นนายจ้างต่อไปไม่ [3] แม้ค่าจ้างค้างจ่ายดังกล่าวจะเป็นหนี้ที่เกิดขึ้นภายหลังจากวันที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์อันไม่อาจขอรับชำระหนี้ตาม ม.๕๑ และ ๕๔ ได้ก็ตาม...

ธงคำตอบ (ต่อ)

การที่นายดำยังคงทำงานที่บริษัท ลห.หลังจากลห.ถูกพิทักษ์
ทรัพย์ได้ขาดอีกนาน ๕ เดือน จนถึงวันที่จพท.บอกเลิกการจ้าง
เมื่อ จพท. เป็นผู้จัดการกิจการและทรัพย์สินแทนลูกหนี้ แล้วมี
หนี้ตามกฎหมายที่ต้องจ่ายเกิดขึ้น จพท.จึงมีหน้าที่ต้องเอาเงินจาก
กองทรัพย์สินของลห.ชำระค่าจ้างค้างจ่ายแก่นายดำ ดังนั้น
คำสั่งของจพท.ที่ยกคำร้องของนายดำจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย
(ฎ.๓๔๐๕-๓๔๐๗/๕๔)

เงื่อนไขหรือคุณสมบัติของเจ้าหน้าที่ ที่จะมีสิทธิยื่นคำขอรับชำระหนี้ (ม.๕๔)

- ประเด็นเช็คลงวันที่ล่วงหน้า ถ้าได้มีการส่งจ่ายเช็คและส่งมอบให้แก่จ.ก่อนที่ล.จะถูกพิทักษ์ทรัพย์แล้ว ถือได้ว่ามูลแห่งหนี้ได้เกิดขึ้นตั้งแต่วันที่ล.รับเงินไปและมอบเช็คลงวันที่ล่วงหน้า (๘๖๕/๑๐ (ประชุมใหญ่))
- ประเด็นหนี้ตามคำพิพากษาซึ่งตัดสินหลังวันพิทักษ์ทรัพย์ แต่คำพิพากษานั้นได้แสดงถึงมูลหนี้เดิมอยู่แล้วว่าเกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ ย่อมถือได้ว่าหนี้ตามคำพิพากษาเกิดก่อน (๑๓๘๔/๒๕ (ประชุมใหญ่)) + ค่าฤชาธรรมเนียม [หน้า ๒๐๑-๓]

ถ้าหนี้นั้นเข้าเงื่อนไขของม. ๕๔(๑)(๒) ก็นำมาขอรับชำระหนี้ไม่ได้

- หนี้ที่ฟ้องร้องบังคับเป็นคดีแพ่งไม่ได้ก็นำมาขอรับชำระหนี้ในคดีล้มละลายไม่ได้ เช่น การเช่าอสังหาริมทรัพย์ (ปพพ.ม.๕๓๘) กู้ยืมเงินกว่าสองพันบาทขึ้นไป (ม.๖๕๓) คำประกัน (ม.๖๘๐ ว.สอง)
- ศ.ฎีกาวินิจฉัยว่าหนี้ที่ขาดอายุความแล้วนำมาขอรับชำระหนี้ในคดีล้มละลายไม่ได้ตาม ม. ๕๔ (๑) (๓๑/๒๒ และ ๑๘๒๒/๖๐)
- สำหรับชั้นขอรับชำระหนี้ตาม ม.๕๔ แม้ลูกหนี้ไม่ได้ให้การต่อสู้ในชั้นพิจารณาคดีล้มละลายก็ยังมีสิทธิยกชั้นต่อสู้ในชั้นตรวจคำขอรับชำระหนี้ตามม.๑๐๔ (เดิม) หรือชั้นพิจารณาและทำความเข้าใจคำขอรับชำระหนี้ตามม.๑๐๕ (เดิม) ได้ จพท.เองก็ต่อสู้แทนลห. โดยอาศัยอำนาจตามม. ๒๒(๓), ๑๐๕ (เดิม) เสนอศาลให้ยกคำขอรับชำระหนี้ได้เช่นเดียวกัน (๒๐๐๓/๒๕๒๘ (ประชุมใหญ่) และ ๓๕๖๐/๒๕๔๖)

- หนีตามคำพิพากษาที่ล่วงเลยระยะเวลาบังคับคดีตาม ป.วิ.พ. ม. ๒๗๑ (เดิม) ต้องห้ามมิให้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ตาม ม. ๕๑ (๑๖๑๕/๓๔)
- ถ้างห.ฟ้องคดีแพ่งหรือคดีล้มก็ทำให้อายุความสะดุดหยุดลง ระยะเวลาที่ล่วงไปก่อนนั้นไม่นับเข้าในอายุความตามม.๑๕๓/๑๕ ไม่ต้องห้ามตาม ม. ๕๔(๑) (๕๓๕๘/๕๘)

ม.๕๔ (๒)

การขอรับชำระหนี้ (ต่อ)

๒. การขอรับชำระหนี้ของเจ้าหนี้มีประกัน

(ม. ๖ นิยาม “เจ้าหนี้มีประกัน”)

ม. ๕๕ ให้สิทธิพิเศษแก่เจ้าหนี้มีประกันว่าจะไม่ขอรับชำระหนี้ก็ได้ แต่ก็จะมีสิทธิเฉพาะเหนือทรัพย์สินอันเป็นหลักประกันเท่านั้น

- จห.มีประกันต้องประเมินราคาทรัพย์สินหลักประกันดูว่าคุ้มหนี้หรือไม่
- ต้องเป็นหลักประกันที่ลูกหนี้ได้ให้ไว้ก่อนลูกหนี้ถูกพิทักษ์ทรัพย์ โดยเน้นเรื่องเวลา ต่างจาก ม. ๕๔ ซึ่งใช้คำว่าก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ (๒๕๖๘/๒๒)
- ถ้าวล.เอาทส.ไปจดทะเบียนจำนองหลังจากถูกพท.แล้ว เป็นการฝ่าฝืน ม. ๒๔ นิติกรรมจำนองเป็นโมฆะ (๔๘๕๑/๔๕ และ*๒๑๘/๕๕*)

การขอรับชำระหนี้ (ต่อ)

จ.ห.มีประกันซึ่งไม่ได้ขอรับชำระหนี้ในคดีล้มมีช่องทางที่จะได้รับชำระหนี้คืน ดังนี้

๑. ฟ้องลห.เป็นคดีแพ่งเพื่อบังคับแก้ทส.อันเป็นหลักประกัน (๒๘๒๖/๒๔)

๒. ขอให้จพท.ยึดทส.อันเป็นหลักประกันออกขายนำเงินมาชำระหนี้ (๓๓๕๒/๒๕๔๐) //ตาม ม. ๕๕ กำหนดให้จพท. ตรวจสอบทรัพย์สินอันเป็นหลักประกันเท่านั้น มิได้บังคับให้จพท. ต้องดำเนินการตามที่จ.ห.มีประกันขอให้ยึดและขายทส.อันเป็นหลักประกันเสมอไป //การตรวจสอบทรัพย์สินตามมาตรา ๕๕ นั้น จพท.จะกระทำด้วยการสอบสวนหรือขอมติที่ประชุมเจ้าหนี้ (๘๔๔๓/๒๕๔๗, ๖๕๑๖/๕๐, *๓๗๗๖/๖๐*)

ฎ. ๖๕๑๘/๕๐

การที่จพท.ผู้คัดค้านนำเรื่องของผู้ร้องเข้าที่ประชุมเจ้าหน้าที่จึงมีอำนาจ
กระทำได้ เมื่อที่ประชุมเจ้าหน้าที่ไม่ประสงค์จะดำเนินการกับทรัพย์สินอัน
เป็นหลักประกัน ทั้งไม่ปรากฏว่าทรัพย์สินอันเป็นหลักประกันเฉพาะ
ส่วนของลูกหนี้มีราคามากกว่าจำนวนหนี้ การที่ผู้คัดค้านไม่ดำเนินการ
เกี่ยวกับที่ดินซึ่งผู้ร้องรับจำนองไว้จึงชอบแล้ว

- จพท.ไม่มีอำนาจออกคำสั่งว่าให้ได้รับชำระหนี้หรือไม่ ตามม.๘๕
(๑๐๔๒๘/๕๓)

ฎ. ๓๓๓๘/๒๕๖๐

เมื่อศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้ที่ ๒ เด็ดขาด ผู้คัดค้านแต่เพียงผู้เดียวมีอำนาจในการรวบรวมและจัดการทรัพย์สินของลูกหนี้ตามม.๒๒ ซึ่งทรัพย์สินของลูกหนี้ที่ ๒ ที่ผู้คัดค้านมีอำนาจดำเนินการคือ ทรัพย์สินตามที่บัญญัติไว้ตามม. ๑๐๘ ซึ่งรวมถึงทรัพย์สินทั้งหลายอันลูกหนี้มีอยู่ในเวลาเริ่มต้นแห่งการล้มละลายตามม.๑๐๘(๑) ไม่ว่าทรัพย์สินนั้นจะเป็นหลักประกันแก่เจ้าหนี้รายใดหรือไม่ ผู้คัดค้านย่อมมีอำนาจรวบรวมทรัพย์สินดังกล่าวของลูกหนี้เข้ากองทรัพย์สินเพื่อจัดการได้ เว้นแต่จะเป็นกรณีตามม. ๑๑๐ การที่ผู้คัดค้านจะสละสิทธิไม่ดำเนินการกับทรัพย์สินใดของลูกหนี้ได้ต้องปรากฏว่า ผู้คัดค้านได้รับความเห็นชอบจากกรรมการเจ้าหนี้ตามม. ๑๔๕ แล้ว...

ฎ. ๓๓๓๘/๒๕๖๐ (ต่อ)

ที่ดินแปลงพิพาทเป็นทรัพย์สินที่ลูกหนี้ที่ ๒ มีมาก่อนล้มละลาย และ
ไม่ปรากฏว่ากรรมการเจ้าหนี้มีมติเห็นชอบให้ผู้คัดค้านสิทธิในที่ดิน
ดังกล่าว ผู้คัดค้านจึงยังคงมีหน้าที่ในการรวบรวมจัดการทรัพย์สิน
ดังกล่าว โดยไม่คำนึงว่าทรัพย์สินดังกล่าวจะเป็นหลักประกันของเจ้าหนี้และ
ราคาทรัพย์สินมีมูลค่าน้อยกว่าภาระหนี้หรือไม่ เมื่อผู้ร้องซึ่งเป็นเจ้าหนี้มี
ประกันซึ่งมีสิทธิเหนือหลักประกัน โดยไม่จำเป็นต้องขอรับชำระหนี้ในคดี
ล้มละลายตามม.๕๕ เลือกใช้สิทธิยื่นคำร้องขอให้ผู้คัดค้านดำเนินการขาย
ทอดตลาดทรัพย์สินจำนองแทนการใช้สิทธิบังคับคดีในคดีแพ่ง ผู้คัดค้าน
จำเป็นต้องรับคำร้องดำเนินการสอบสวนสิทธิของผู้ร้องและยึดทรัพย์สินจำนอง
ขายทอดตลาดต่อไป

การขอรับชำระหนี้ (ต่อ)

ม. ๘๖ ในกรณีเจ้าหนี้มีประกันจะขอรับชำระหนี้

- เงื่อนไขสำคัญคือ ความในวรรคสุดท้ายของม.๘๖ คือ จะต้องเป็นเจ้าหนี้มีประกันที่มีสิทธิบังคับชำระหนี้ได้ทั้งจากทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันและทรัพย์สินอื่นของลห. ได้ด้วย (๑๕๔๔๒/๕๘)
 - เหมือนหลักเกณฑ์ ม. ๑๐ (๑); และ
 - ดู ปพพ. ม. ๗๒๗/๑ ประกอบ [ตัวบทยู่หน้าถัดไป]
- จห.มีประกันอาจขอรับชำระหนี้ได้ ๔ วิธี
- ม. ๘๖ (๔) วิธีการนี้จห.มีประกันมีความประสงค์ที่จะเอาทรัพย์สินอันเป็นหลักประกันเป็นของตนเอง

มาตรา ๗๒๓/๑ ไม่ว่ากรณีจะเป็นประการใด ผู้จ้างซึ่งจ้าง
ทรัพย์สินของตนไว้เพื่อประกันหนี้อันบุคคลอื่นจะต้องชำระ ไม่ต้องรับ
ผิดในหนี้้นั้นเกินราคาทรัพย์สินที่จ้างในเวลาที่ยังค้างจ้างหรือเอา
ทรัพย์สินจ้างหลุด

ข้อตกลงใดอันมีผลให้ผู้จ้างรับผิดชอบเกินที่บัญญัติไว้ใน
วรรคหนึ่ง หรือให้ผู้จ้างรับผิดชอบอย่างผู้ค้ำประกัน ข้อตกลงนั้นเป็น
โมฆะ ไม่ว่าข้อตกลงนั้นจะมีอยู่ในสัญญาจ้างหรือทำเป็นข้อตกลง
ต่างหาก ทั้งนี้ เว้นแต่เป็นกรณีที่นิติบุคคลเป็นลูกหนี้และบุคคลผู้มีอำนาจ
ในการจัดการตามกฎหมายหรือบุคคลที่มีอำนาจควบคุมการดำเนินงาน
ของนิติบุคคลนั้นเป็นผู้จ้างทรัพย์สินของตนไว้เพื่อประกันหนี้้นั้น
ของนิติบุคคลและผู้จ้างได้ทำสัญญาค้ำประกันไว้เป็นสัญญาต่างหาก

การขอรับชำระหนี้ (ต่อ)

- หากจห.มีประกันเลือกใช้สิทธิขอรับชำระหนี้ตาม ม. ๕๖ ต้องยื่นคำขอฯ ภายใน ๒ เดือน ตาม ม. ๕๑
- จห.มีประกันเลือกใช้สิทธิตามม.๕๕ หรือ ๕๖ ได้มาตราใดมาตราหนึ่ง เพียงมาตราเดียว(๑๗๑๑/๓๕, *๒๖๐๘/๕๘* [พช.๘/๒/๖๓],*๕๓๖๘/๖๐*)
- เมื่อผู้ร้องซึ่งเป็นผู้รับจ้างเองเลือกที่จะยื่นคำขอรับชำระหนี้ในคดีล้มตาม ม.๕๖(๓) และศ.ฎีกามีคำพิพากษาถึงที่สุด ไม่อนุญาตให้ผู้ร้องได้รับชำระหนี้ในคดีล้มละลาย ผู้ร้องจึงต้องผูกพันในผลของคำพิพากษาของศาล ดังกล่าว ผู้ร้องจึงไม่อาจยื่นคำร้องตามม.๕๕ เพื่อขอให้ผู้คัดค้านบังคับจ้างเองที่ดินดังกล่าวให้แก่ผู้ร้องในคดีล้มได้อีก และชอบที่ผู้ร้องจะไปดำเนินการบังคับคดีตามคำพิพากษาในคดีแพ่งตามสิทธิที่ผู้ร้องมีอยู่เดิม

การขอรับชำระหนี้ (ต่อ)

ม. ๕๓ กรณีเจ้าหนี้มีประกันขอรับชำระหนี้โดยไม่แจ้งว่าเป็นเจ้าหนี้มีประกัน

ความในตอนท้ายของ ม.๕๓ ที่ว่า “โดยกำหนดให้คืนส่วนแบ่งหรือกำหนดอย่างอื่นตามที่เห็นสมควร” เพราะฉะนั้นแม้คำสั่งศาลเรื่องขอรับชำระหนี้จะถึงที่สุดแล้ว ผู้ร้องอาจจะร้องขอแก้ไขข้อความในคำขอรับชำระหนี้ตามม.๕๓ ได้ จนกว่าจะได้จัดการแบ่งทส.ครั้งสุดท้ายที่สุด

(๓๔๕๑/๒๘ และ ๓๓๓๒/๓๑) (ม. ๕๓ + ๑๐๘ + ๑๓๑)

การขอรับชำระหนี้ (ต่อ)

ม. ๕๘ ถ้าหนี้ที่ขอรับชำระได้กำหนดไว้เป็นเงินตราต่างประเทศ ให้คิดเป็นเงินตราไทยตามอัตราแลกเปลี่ยนในวันที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์

ม.๕๘ ถ้าเป็นหนี้ค่าเช่าหรือหนี้อื่นซึ่งมีกำหนดระยะเวลาให้ชำระ และวันที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ไม่ตรงกับวันกำหนด เจ้าหนี้อาจขอรับชำระหนี้ตามส่วนจนถึงวันที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ได้

การขอรับชำระหนี้ (ต่อ)

๓. ม. ๑๐๐ การขอรับชำระหนี้ในส่วนที่เป็นดอกเบี้ยยหรือค่าป่วยการอื่น
แทนดอกเบียย

เนื่องจากลห.มีหนี้สินล้นพ้นตัว กฎหมายล้มละลายจึงใช้มาตรการเรื่อง
ดอกเบียยเป็นตัวช่วยลูกหนี้อีกทางหนึ่ง โดยกำหนดให้จห.คิดดอกเบียยจาก
ลูกหนี้ได้ถึงวันที่ศาลมีคำสั่งพทเท่านั้น

- อย่างไรก็ตาม ม. ๑๐๐ เป็นกม.ที่จำกัดสิทธิของจห.ตามหลักกม.ทั่วไป
จึงต้องตีความหรือใช้กม.มาตรานี้อย่างเคร่งครัด เช่น ในกรณีที่จห.มี
ประกันขอใช้สิทธิตามม. ๕๕ ไม่อยู่ในบังคับ ม. ๑๐๐ (๗๒๕/๒๔๕๕)
ต้องคิดดอกเบียยให้ผู้รับจำนองถึงวันขายทอดตลาด

การขอรับชำระหนี้ (ต่อ)

- ผู้ค้าประกันหรือผู้จำนองซึ่งมิได้ถูกพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดพร้อมกับลูกหนี้ไม่อาจอ้างม. ๑๐๐ เพื่อให้พ้นจากค.รับผิดในเรื่องดอกเบี้ยได้ (๒๒๕/๐๖ และ ๑๘๒๕/๓๖)
- ในกรณีหุ้นส่วนผู้จัดการหรือหุ้นส่วนไม่จำกัดความรับผิดชอบขอให้ล้มละลายตามห้างฯ ตามม. ๘๕ เนื่องจากมิใช่หนี้ส่วนตัว เจ้าหนี้คิดดอกเบี้ยได้ถึงวันที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ห้างฯ เท่านั้น (*๒๒๕๓/๓๒*) [หน้า ๒๔๑ ในหนังสือ]

การขอรับชำระหนี้ (ต่อ)

๔. ม. ๑๐๑ การขอรับชำระหนี้ที่ตนเองใช้สิทธิไต่เบี่ยในเวลาภายหลังหน้า
- ค. ปพพ.ม. ๒๒๕ (๓) และ ๖๕๓ เรื่องรับช่วงสิทธิ และไต่เบี่ยประกอบ [ตัวบทอยู่หน้าถัดไป]
 - การใช้สิทธิไต่เบี่ยนั้น ลูกหนี้ร่วมหรือผู้ค้ำประกันต้องชำระหนี้ให้แก่ เจ้าหนี้เสียก่อนจึงจะมาไต่เบี่ยได้
 - ม. ๑๐๑ เป็นการยกเว้นเรื่องการไต่เบี่ยตาม ปพพ.

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๒๒๕ การรับช่วงสิทธิย่อมมีขึ้นด้วยอำนาจกฎหมายและย่อมสำเร็จเป็นประโยชน์แก่บุคคลดังจะกล่าวต่อไปนี้ คือ...

(๓) บุคคลผู้มีความผูกพันร่วมกับผู้อื่น หรือเพื่อผู้อื่นในอันจะต้องใช้หนี้มีส่วนได้เสียด้วยในการใช้หนี้นั้น และเข้าใช้หนี้นั้น

มาตรา ๖๕๓ ผู้ค้ำประกันซึ่งได้ชำระหนี้แล้ว ย่อมมีสิทธิที่จะไต่เบี่ยเอาจากลูกหนี้ เพื่อต้นเงินกับดอกเบี้ยและเพื่อการที่ต้องสูญหายหรือเสียหายไปอย่างใดๆ เพราะการค้ำประกันนั้น

อนึ่ง ผู้ค้ำประกันย่อมเข้ารับช่วงสิทธิของเจ้าหนี้บรรดามีเหนือลูกหนี้ด้วย

การขอรับชำระหนี้ (ต่อ)

- ม.๑๐๑ ว.หนึ่ง ตอนท้าย บัญญัติยกเว้นไว้ดีกว่า เว้นแต่ จห.ได้ใช้สิทธิขอรับชำระหนี้ไว้เต็มจำนวนแล้ว
- ในทางปฏิบัติ ม. ๑๐๑ ยากที่จะมีที่ใช้
- มีปัญหาว่า ถ้า จห.มาขอรับชำระหนี้ไว้แล้ว ลูกหนี้ร่วมหรือผู้ค้ำประกันจะทำอย่างไรจึงจะป้องกันค.เสียหายในอนาคตได้?
- ผู้ค้ำประกันซึ่งชำระหนี้ให้แก่ จห.ภายหลังวันที่ศาลมีคำสั่งพดขลห. มีผลให้ผู้ค้ำประกันรับช่วงสิทธิของจห. ไปบังคับเอาแก่ทส.ของลห. ตาม ปพพ.ม.๒๒๘ ได้ (๕๓๖๘/๔๘ และ ๑๐๑๐๕/๕๕)